

УДК 796. 015. 68 : 371. 711

КОНЦЕПТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СИСТЕМИ КОНТРОЛЮ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ СПЕЦІАЛЬНИХ МЕДИЧНИХ ГРУП ВНЗ

Оксана БЛАВТ

Національний університет «Львівська політехніка»

Анотація. Розглянуто сучасний стан системи контролю у фізичному вихованні студентів спеціальних медичних груп вищих навчальних закладів. На основі теоретичного аналізу та експериментальної перевірки наявних методик оцінювання динаміки фізичної підготовленості студентів із відхиленнями у стані здоров'я встановлено, що зміст і спрямованість процесу тестування та оцінювання у фізичному вихованні цих студентів не забезпечують належного рівня контролю, не відповідають сучасним вимогам і потребують зміни на ефективніші для забезпечення реалізації основних завдань навчального процесу у цих групах.

Ключові слова: контроль, тестування, оцінювання, студент, спеціальна медична група.

На сьогодні однією з головних проблем української держави є питання здоров'я та фізичного потенціалу сучасного студентства. Стає звичною тенденція до збільшення контингенту спеціальних медичних груп вищих навчальних закладів (ВНЗ), яка спостерігається з рік у рік і свідчить про систематичне погіршення стану здоров'я та зниження фізичної підготовленості студентів [11 – 16].

Поліпшення стану здоров'я студентів спеціальних медичних груп під час навчання у ВНЗ постійно перебуває в центрі уваги спеціалістів фізичного виховання. Забезпечення реалізації оздоровчої функції дисципліни «Фізичне виховання» студентів із послабленим здоров'ям ВНЗ можливе на основі раціональної побудови процесу різних форм занять та вимагає комплексного дослідження показників, що характеризують стан різних аспектів підготовленості, та наявності надійної інформативної системи контролю [2, 5, 6].

Наукові дослідження питання фізичного виховання у спеціальних медичних групах [11 – 15] дають змогу стверджувати, що цілеспрямований вплив засобами фізичного виховання дає змогу досягти необхідного ефекту у зміцненні здоров'я студентів цих груп. Реалізація оздоровчої спрямованості курсу фізичного виховання передбачає використання оптимальних засобів залежно від віку, статі, вихідного рівня здоров'я і працездатності. При цьому важливо, простежуючи ефективність їх впливу на організм, вносити корективи в програму фізичного виховання залежно від змін морфологічного й функціонального стану студентів у процесі занять [11, 17].

Доведено, що успіх організації фізичного виховання нерозривно пов'язаний із діагностикою рівня фізичного стану студентів, що є важливим прогностичним показником стану та рівня здоров'я [5]. Окремі дослідники вказують на те, що під час навчання у ВНЗ на відбувається суттєвих позитивних змін у фізичній підготовленості більшості студентів цих груп [11–13]. Це пояснюється слабкою організацією роботи з фізичного виховання й відсутністю належної системи оцінювання. Наявна наукова та методична література [4, 11 – 15] про особливості роботи зі спеціальними медичними групами вищих навчальних закладів свідчить, що до теперішнього часу є дуже мало науково обґрунтованих рекомендацій щодо процесу тестування у фізичному вихованні студентів із порушеннями в стані здоров'я.

Численні наукові джерела стосуються питань оцінювання рівня фізичної підготовленості студентів ВНЗ. Можливість удосконалення технологій тестування досліджували вітчизняні й зарубіжні вчені. Проте більшість цих досліджень використовують традиційні підходи до цього процесу [1, 2, 8 – 18].

На основі проведеного узагальнення відповідних літературних джерел із цього питання [1 – 6, 9 – 18] визначено, що тестування студентів у процесі занять фізичним вихованням є однією з найважливіших галузей діяльності науковців і викладачів фізичного виховання. Тестування фізичної підготовленості є елементом етапного контролю у системі фізичного виховання СМГ, що становить собою процес визначення її рівня. Воно визначає найбільш інфо-

рмативні показники функціонального стану організму на певному етапі занять. Сутність тестування полягає в пошуку «слабкої ланки», щоб можна було визначити цю ланку як мету подальших занять [4, 5].

Фізична підготовленість – важливий результат фізичного виховання студентів із послабленим здоров'ям. Зазначимо, що вона є інтегральним показником стану та рівня здоров'я [14]. За твердженням науковців [1, 3 – 6, 11 – 15], отримані результати тестування та оцінювання рівня фізичної підготовленості дають змогу викладачеві здійснювати порівняльний аналіз підготовленості окремих студентів і цілих груп; здійснювати об'єктивний контроль ефективності оздоровчого курсу фізичного виховання СМГ; визначати переваги та недоліки застосованих засобів, методів навчання і форм організації занять; обґрунтувати індивідуальні особливості динаміки фізичної підготовленості студентів, залежно від характеру захворювання, та загалом диференціювати й індивідуалізувати процес фізичного виховання як у межах академічних занять, так і в позанавчальний час.

Аналіз наявних публікацій із цього питання свідчить про те, що на сьогодні існує чимало методологічних підходів до процесу тестування студентів із відхиленнями у стані здоров'я. Водночас у наявних працях відсутній єдиний підхід щодо дослідження необхідних параметрів рівня фізичної підготовленості студентів СМГ. До цього часу ця проблема є предметом дискусій. Зважаючи на те, що вирішення цієї проблеми в роботі зі студентами спеціальних медичних груп залежить від організації контролю фізичного стану під час занять, питання розробки та впровадження уніфікованих і адаптованих до вказаного контингенту систем контролю динаміки фізичної підготовленості залишаються надзвичайно актуальними та вимагають вирішення шляхом модернізації сучасної системи тестування у спеціальних медичних групах. Слід зазначити, що у теорії та практиці фізичного виховання спеціальних медичних груп ВНЗ питання, які пов'язані із інформативністю процедури тестування студентів цих груп, у цьому процесі розроблені недостатньо, і це визнає багато вчених [1, 8 – 15]. Роботи, в яких би визначались методологічні основи комплексного тестування у фізичному вихованні студентів з відхиленнями у стані здоров'я, є невідомі. Необхідність пошуку нових шляхів оновлення змісту, форм і методів процесу тестування та оцінювання у спеціальних медичних групах й обумовило вибір теми та напряму дослідження.

Мета роботи – здійснити теоретико-методичний аналіз стану сучасної системи контролю рівня фізичної підготовленості студентів спеціальних медичних груп ВНЗ.

Методи дослідження: теоретичний аналіз та узагальнення даних наукової та методичної літератури, порівняння та зіставлення.

Однією з основних проблем сучасної системи фізичного виховання студентів із відхиленнями у стані здоров'я є підвищення її якості. Найважливішим складовим компонентом цієї проблеми та умовою пошуку шляхів підвищення якості фізичного виховання є розробка об'єктивних засобів і критеріїв оцінювання та контролю динаміки фізичної підготовленості студентів спеціальних медичних груп ВНЗ.

Обґрунтуванню організаційно-методичної системи контролю у фізичному вихованні спеціальних медичних груп присвячено роботи багатьох авторів [7 – 9, 11 – 15]. Вони єдині в думці, що для досягнення необхідного результату потрібен постійний контроль змін фізичного стану. Державна система тестів і нормативів оцінювання фізичної підготовленості студентів значною мірою регламентує контроль у фізичному вихованні, визначає його мету і спрямованість на різних етапах становлення та розвитку особистості, впливає на її фізичну підготовленість й поліпшення стану здоров'я.

Ефективність тестування визначається такими характеристиками: тести, які використовуються у фізичному вихованні повинні бути обґрунтованими, надійними та інформативними, їх проведення потребує чіткого контролю, послідовності й повторності. Окрім того, повинна бути забезпечена суворая стандартизація протоколів тестування, які базуються на об'єктивних і науково достовірних критеріях.

У сучасних публікаціях думки з приводу тестів у фізичному вихованні та їх ефективності доволі нерівнозначні. Деякі вчені вважають, що тести, окрім того, що не мають належного

наукового обґрунтування, взагалі не можуть бути використані для студентів із відхиленнями у стані здоров'я. Інші вважають що їх використання у спеціальних медичних групах відіграє належну роль у вирішенні оздоровчих завдань фізичного виховання ВНЗ [11, 16]. Проте вони одноставні в думці, що система тестування та оцінювання вимагає належного наукового доопрацювання з урахуванням особливостей контингенту спеціальних медичних груп.

За допомогою аналізу й узагальнення наукових досліджень з питань використання тестів у фізичному вихованні студентів з послабленим здоров'ям [3, 6, 7 – 9 та ін.] було виокремлено питання, що дотепер недостатньо вивчені та відзначаються суперечливими поглядами дослідників. Зокрема, основними проблемами, які виникають при розробці тестових вимог для оцінювання рівня фізичної підготовленості студентів, є відсутність фундаментальних залежностей між показникам фізичної підготовленості та тими патологічними змінами, які виникають в органах і системах організму, за наявності у ньому захворювання, і, як, наслідок, у цьому разі відсутністю чітких критеріїв, яким повинен відповідати той чи інший тест. Тому при розробці тесту є необхідність покладатися головним чином, на думку експертів, що своєю чергою призводить до появи великої кількості тестових проб для оцінювання рівня фізичної підготовленості студентів.

Кожен тест для оцінювання рівня фізичної підготовленості повинен мати високу надійність і валідність [1]. Процедура тестування повинна бути стандартизована, що підвищує надійність тесту, а також ставить студентів у рівні умови. Тут виникають певні проблеми, оскільки контингент спеціальних медичних груп доволі неоднорідний, що зумовлено наявністю патологічних відхилень у стані здоров'я, а також характеру основних та супутніх захворювань. Використання тестових вправ повинно бути суворо регламентоване, а результати повинні вимірюватися з достатньою точністю. Підсумовуючи сказане, зауважимо, що використані методи тестування повинні бути адекватні поставленим завданням, а застосування їх у комплексі із традиційними педагогічними та медико-біологічними методами зумовлює підвищення цінності одержаних даних. Окрім того, повинна бути забезпечена сувора стандартизація протоколів тестування, які базуються на об'єктивних та науково достовірних критеріях [2].

Відповідно до концепції, прийнятої розроблювачами тестів фізичної підготовленості, можна сформулювати ще одну групу вимог, що регламентують такі аспекти: склад тесту, форма оцінювання результатів тестування, нормативи в тестових вправах, індивідуалізація. Проте, зазначимо, що у разі оцінювання у спеціальних медичних групах, першочерговими вимогами до використання тестів є відсутність протипоказань до виконання тих чи інших тестових вимог, індивідуалізація та диференціація використовуваних вправ. Водночас система оцінювання повинна ставити студентів із різними морфофункціональними особливостями у відносно однакові умови.

Узагальнивши характерні тенденції формування й становлення системи оцінювання студентів із відхиленнями у стані здоров'я, визначаємо, що оцінювання з фізичного виховання у ВНЗ в умовах сьогодення першочергово повинно мати оздоровчу спрямованість з урахуванням індивідуальних темпів розвитку фізичних якостей студентів.

Здебільшого тестується визначений набір показників фізичної підготовленості студентів спеціальних медичних груп: витривалість (кардіо-респіраторна), працездатність визначених м'язових груп при різних видах скорочення, рухливість визначених суглобів, координація, спритність і здатність зберігати рівновагу. Комплекс тестів, які використовуються у спеціальних медичних групах передбачає виконання низки тестових вправ. Результатом комплексного тестування є визначення інтегративної або комплексної оцінки. Загальна інтегративна оцінка визначає ступінь розвитку фізичних якостей, проте до теперішнього часу такі оцінки для роботи у спеціальних медичних групах взагалі не використовуються.

Наголошуємо на наявному протиріччі між належним і необхідним вибором форм і методів організації тестування, залежно від характеру захворювань. Відсутність диференційованого підходу у цьому процесі із студентами спеціальних медичних груп пояснюється недоліками в його організації. Дієвим фактором що зумовлює таку тенденцію, за даними літературних джерел, є невідповідність між рівнем вимог та фактичними можливостями студентів для

їх виконання [11, 17]. За наявності надто високих вимог, без урахування рівня функціональних можливостей студентів, зумовлених наявністю захворювання, знижується ефективність оцінювання. Диференціація тестового процесу у фізичному вихованні студентів, які мають відхилення у стані здоров'я, – одна з головних проблем оцінювання у фізичному вихованні у ВНЗ [11]. На сьогодні науковці не дають однозначної відповіді, на основі яких ознак потрібно реалізовувати принцип диференціації тестових спроб і вимог у фізичному вихованні студентів спеціальних медичних груп. Аналіз наукової методичної літератури засвідчує, що це питання є недостатньо вивчене.

Найважливішими науковими проблемами, на думку вітчизняних і зарубіжних авторів [2, 6 – 9, 11], є пошук оптимальних критеріїв тестування, їх засобів і методів відповідно до рівня фізичного здоров'я студентів. У наявній системі тестування у спеціальних медичних групах ВНЗ, коли студентів різних нозологічних груп об'єднують в одну навчальну групу для занять фізичним вихованням, забезпечити об'єктивність контролю неможливо, з цим твердженням погоджується переважна більшість фахівців.

Аналізуючи роботи провідних учених та враховуючи принцип диференціації системи оцінювання, можна дійти висновку про доцільність застосування диференційованого підходу в тестуванні студентів спеціальних медичних груп, як першочергової умови реалізації оздоровчого напрямку роботи у цих групах. В основу цього твердження покладено досвід вітчизняних і закордонних фахівців, їхні пропозиції та науково-методологічні положення організації оцінювання у фізичному вихованні студентів із відхиленнями у стані здоров'я. Аналіз теоретичних досліджень виявив наявні протиріччя між необхідністю забезпечення об'єктивності тестування та відсутністю можливостей це зробити. Зазначимо, що в теорії та практиці фізичного виховання питання, пов'язані з інформативністю процедури тестування динаміки розвитку фізичних якостей у ході занять, розроблені недостатньо, і це визнає багато вчених [11 – 18]. Отже, існує необхідність принципово нового підходу до вирішення цього питання.

Комплексний аналіз досліджень з питання визначення та добору тестових проб [1, 2, 5, та інш.] показав, що вирішальною умовою для визначення їх оптимальності є знання вихідних даних про початковий рівень фізичної підготовленості та функціонального стану організму студентів. Відсутність інформації та об'єктивних даних про рівень фізичної підготовленості не дає змоги забезпечити об'єктивність співвідношення між початковим та досягнутим станами, що своєю чергою унеможливорює правильну корекцію системи контролю у фізичному вихованні спеціальних медичних груп. Науковці зазначають [8, 12, 16], що найбільшу шкоду роботі у спеціальних медичних групах завдає використання тестових спроб без урахування вікових, статевих, а головне, функціональних зрушень в організмі, спричинених наявними захворюваннями. У системі оцінювання фізичного виховання спеціальних медичних груп вищих навчальних закладів склався методологічний підхід, розроблений на основі середньостатистичної норми порушень при певному захворюванні та цілої низки патологій, що при цьому виникають.

Унаслідок безсистемної роботи в цих групах, без урахування всіх вказаних чинників, за єдиною методологією на практиці проходить робота за методом «спроб і помилок». Ураховуючи те, що мова про студентів із певними вадами у стані здоров'я, проведення певних тестових проб може бути ще й небезпечними. Спостерігається практично повна відсутність робіт щодо реорганізації системи тестування студентів спеціальних медичних груп на основі наявних функціональних порушень у стані організму цих студентів, зумовлених патологічними відхиленнями у стані здоров'я.

Таким чином, чинна сьогодні у ВНЗ реальна система оцінювання рівня фізичної підготовленості студентів, які за станом здоров'я належать до спеціальних медичних груп, мало-ефективна. Поясненням цього може бути специфіка використовуваних засобів і методів.

Проведений аналіз наукової та методичної літератури дозволив визначити низку проблем, що потребують вирішення для підвищення ефективності контролю рівня фізичної підготовленості студентів спеціальних медичних груп ВНЗ.

Незважаючи на те, що в науковій та методичній літературі останнім часом з'явилося чимало досліджень із питання контролю рівня фізичної підготовленості студентів на заняттях фізичного виховання, усе ще не існує критеріїв оцінювання, які були б спрямовані і на реалізацію саме оздоровчої функції фізичного виховання у спеціальних медичних групах вищої школи та були особистісно зорієнтованими. Розв'язання цієї проблеми дасть можливість не тільки вдосконалити систему тестування студентів із відхиленнями у стані здоров'я у фізичному вихованні, а й значно підвищить їхню мотивацію до занять фізичною культурою в напрямку загального зміцнення та збереження здоров'я.

Теоретичне узагальнення спеціальної наукової та методичної літератури свідчить, що на сучасному етапі більшість тестів не забезпечують належного рівня надійності. Це пов'язано з тим, що використовуються вправи з низьким ступенем регламентації, які не відповідають визначеним вимогам і потребують зміни на більш ефективні. Використання для оцінювання фізичної підготовленості студентів порядку 7 вправ ускладнює процедуру тестування, а враховуючи те, що на одного викладача ВНЗ припадає до 15 студентів, – стає неможливим. Спостерігається повна відсутність інноваційних підходів у підвищенні надійності тестових вимог.

Величезний досвід використання рухових тестів для оцінювання фізичної підготовленості дотепер не розв'язав питань про те, які тести слід використовувати у спеціальних медичних групах, зважаючи на характер захворювання студентів цих груп. Також не існує критеріїв оцінювання фізичних якостей з урахуванням специфіки захворювань.

Потребує значного опрацювання питання пошуку ефективних шляхів підвищення об'єктивності тестових спроб і вимог за рахунок впровадження сучасних технологій. Фахівці повсякчасно наголошують на відсутності вимірювально-діагностичних пристроїв. Система тестування у фізичному вихованні спеціальних медичних груп ВНЗ, яка вимагає диференційованого підходу до вибору тестових вправ, відповідно до характеру захворювань, не може запропонувати оптимальної системи для його оцінювання та поточного контролю.

Доволі актуальне питання пов'язане з необхідністю індивідуального тестування студентів під час занять залишається не вирішеним. Обмежена кількість досліджень, щодо тестування на основі індивідуальної діагностики організму. Не розроблено і методологічну основу автоматизованого моніторингу необхідних параметрів контролю. Цей підхід не використовується в наявних дослідженнях цього питання. Спостерігається повна відсутність інформації про визначення допустимості використання загальноприйнятих тестових вправ для студентів із порушенням соматичного стану здоров'я у співвідношенні до наявного діагнозу.

Існуючі дані вивчення методик тестування фізичної підготовленості у спеціальних медичних групах характеризуються неточністю термінології, відсутністю інформативних та стандартних описів їхньої структури, більшість із яких не є загальноприйнятою. Загалом, ці методики не дають змоги отримати достовірні показники через велику кількість неконтрольованих змінних та відсутність неперервної реєстрації результатів тестування. Виявлено протиріччя, які вимагають наукового осмислення між необхідністю диференціації тестових проб, що використовуються, та відсутністю стратегії в управлінні процесом контролю.

Проведене дослідження не претендує на вичерпне вивчення всіх аспектів сучасної системи контролю рівня фізичної підготовленості студентів спеціальних медичних груп ВНЗ. Воно лише доповнює й конкретизує знання у сфері теоретико-методологічної основи побудови контролю у фізичному вихованні студентів із відхиленнями у стані здоров'я. Викладені факти переконливо вказують на необхідність подальшого пошуку й розробки науково обґрунтованих методик тестування у фізичному вихованні цих студентів із відхиленнями у стані здоров'я. Потребують подальшого вивчення питання розроблення та впровадження нових методичних підходів у систему оцінювання процесу фізичного виховання студентів спеціальних медичних груп, що уможливить реорганізацію системи тестування у цих групах, дасть змогу комплексно вирішувати питання поточного контролю та є потужною методологічною основою для науково обґрунтованого вдосконалення навчального процесу для підвищення його ефективності та забезпечення оздоровлювальних алгоритмів змісту та форм занять із визначеним контингентом.

Висновок. Фізична підготовленість – важливий компонент здоров'я студентів спеціальних медичних груп, а її поліпшення – одне з провідних завдань курсу фізичного виховання ВНЗ. На підставі результатів тестування отримується інформація про стан здоров'я, що дає змогу науково обґрунтовано планувати підходи, визначати стратегію і тактику подальшої роботи в напрямку його поліпшення.

На основі власного практичного досвіду та проведеного літературного аналізу було зроблено такі висновки:

1. Зміст та спрямованість процесу тестування та оцінювання у фізичному вихованні студентів спеціальних медичних груп ВНЗ не забезпечують належного рівня контролю, не відповідають сучасним вимогам і потребують зміни на ефективніші.

2. Доцільність наукового пошуку подальшого вдосконалення системи тестування студентів спеціальних медичних груп у фізичному вихованні зумовлюється необхідністю підвищення їх об'єктивності на основі диференціації та індивідуалізації.

3. Недостатньо досліджені питання оцінювання в процесі тестування студентів спеціальних медичних груп у фізичному вихованні, відсутні обґрунтовані та експериментально доведені технології створення й методики застосування уніфікованих шкал оцінювання щодо контингенту цих груп визначають нові шляхи удосконалення системи тестування, спрямованих на підвищення якості тестового процесу

Внесення коректив у процес тестування студентів цих груп уможливило цілеспрямоване керування процесом фізичного виховання ВНЗ для підвищення його ефективності, для стійкого цілеспрямованого та ефективного процесу зміцнення здоров'я.

Подальші дослідження передбачають аналіз наявних тестових випробувань фізичної підготовленості студентів спеціальних медичних груп. На основі цього планується розробка підходів до реорганізації системи тестування студентів із відхиленнями у стані здоров'я, ґрунтовані на комплексному впровадженні новітніх технологій.

Список літератури

1. *Благуш П. К.* теории тестирования двигательных способностей / П. Благуш. – М. : Фізкультура и спорт, 1982. – 166 с.
2. *Єдинак В. Д.* Вдосконалення нормативних основ фізичного виховання студентів груп загальної фізичної підготовки основного відділення вузу : дис. ... канд. пед. наук: 24.00.02 / Єдинак В. Д. ; НУФВіСУ. – К., 1997. – 193 с.
3. *Круцевич Т. Ю.* Методы исследования индивидуального здоровья детей и подростков в процессе физического воспитания : учеб. для студ. вузов физ. воспитания и спорта / Т. Ю. Круцевич. – К. : Олимпийская литература, 1999. – 167 с.
4. *Теорія і методика фізичного виховання : підр. для студ. вищ. навч. закл. фіз. виховання і спорту : у 2-х томах / за ред. Т. Ю. Круцевич. – К. : Олімпійська література, 2008. – Т. 1. – 390 с. ; Т. 2. – 367 с.*
5. *Круцевич Т. Ю.* Управління процесом фізичного виховання / Т. Ю. Круцевич, В. В. Петровський // *Теорія і методика фізичного виховання : підр. для студ. вищ. навч. закл. фіз. виховання і спорту / за ред. Т. Ю. Круцевич. – К. : Олімпійська література, 2008. – Т. 1, гл. 12. – С. 320–379.*
6. *Курбыдайло С. Ф.* Врачебный контроль в адаптивной физической культуре : учеб. пособие / С. Ф. Курбыдайло, С. П. Евсеев, Г. В. Герасимова. – М. : Советский спорт, 2003. – 184 с.
7. *Ланда Б. Х.* Методика комплексной оценки физического развития и физической подготовленности : учеб. пособие / Б. Х. Ланда. – М. : Советский спорт, 2004. – 192 с.
8. *Посохова В. М.* Оздоровительные технологии по физической культуре и спорту в учебных заведениях / В. М. Посохова, Б. Я. Гончаров, В. М. Гончаров. – Белгород : БГТУ им. Шухова, 2004. – 259 с.
9. *Романенко В. А.* Диагностика двигательных способностей : учебн. пособие / В. А. Романенко. – Донецк, 2005. – 290 с.

10. Ромашин О. В. Система управления процессом целенаправленного оздоровления человека : учеб. пособие / О. В. Ромашин. – М. : Советский спорт, 2009. – 98 с.
11. Тимошенко В. В. Физическое воспитание студентов и учащихся, имеющих отклонения в состоянии здоровья : учеб. пособие. – 2-е изд., перер. и доп. / В. В. Тимошенко, А. Н. Тимошенкова. – Минск : Веды, 2000. – 196 с.
12. Физическая культура и здоровье : учебник / [под ред. В. В. Пономаревой]. – М. : ГОУ ВУНМЦ, 2001. – 352 с.
13. Физическая культура : учеб. для студ. вузов с отклонениями здоровья / [под ред. И. В. Муравова]. – М. : Физкультура и спорт, 2006. – 301 с.
14. Физическая реабилитация : учеб. для студ. вузов., обучающихся по Государственному образовательному стандарту 022500 «Физическая культура для лиц с отклонениями в состоянии здоровья» (Адаптивная физическая культура) [под ред. С. Н. Попова]. – Изд. 4-е. – Ростов-н/Д : Феникс, 2006. – 608 с.
15. Худолій О. М. Загальні основи теорії і методики фізичного виховання : навч. посіб. / О. М. Худолій. – Вид. 2-ге. – Х. : ОВС, 2008. – 408 с.
16. Bailey R. Teaching physical education / R. Bailey, T. Macfadyen. – Continium International Publishing Group, 2000. – 226 p.
17. Bailey R. The routledge physical education reader / R. Bailey, D. Kirk. – Routledge, 2008. – 1420 p.
18. Stidder G. The really useful physical education book / G. Stidder. – Tatlor & Francis, 2010. – 216 p.

КОНЦЕПТУАЛЬНЫЕ АСПЕКТЫ СИСТЕМЫ КОНТРОЛЯ В ФИЗИЧЕСКОМ ВОСПИТАНИИ СПЕЦИАЛЬНЫХ МЕДИЦИНСКИХ ГРУПП ВУЗОВ

Оксана БЛАВТ

Национальный университет «Львовская политехника»

Аннотация. Рассмотрено современное состояние системы контроля в физическом воспитании студентов специальных медицинских групп вузов. На основе теоретического анализа и экспериментальной проверки существующих методик оценки динамики физической подготовленности студентов с отклонениями в состоянии здоровья установлено, что содержание и направленность процесса тестирования в физическом воспитании этих студентов не обеспечивают должного уровня контроля и оценки, не отвечают современным требованиям и нуждаются в изменении на эффективные для обеспечения реализации основных задач учебного процесса в этих группах. В статье обоснована целесообразность реорганизации системы тестирования в специальных медицинских группах вузов для получения четкой объективной информации.

Ключевые слова: контроль, тестирование, оценка, студент, специальная медицинская группа.

CONCEPTUAL ASPECTS OF PHYSICAL EDUCATION CONTROL IN UNIVERITIES SPECIAL MEDICAL GROUPS

Oksana BLAVT

Lviv Polytechnic National University

Abstract. The current status of the control system in students' physical education in special medical groups in universities is considered. Based on the theoretical analysis and experimental verification of existing evaluation methods of the dynamics of physical fitness of students with health disabilities, the following conclusion is established: the content and direction of the testing process in physical education of these students does not provide the appropriate level of monitoring and evaluation. Moreover, these methods do not meet modern needs, so they have to be changed for more effective ones to ensure the attainment of the main objectives of the educational process in these groups. As a matter of expediency, the reorganized testing system in special medical groups in universities should be implemented in order to have clear objective information.

Key words: monitoring, testing, evaluation, student, medical group.